

Относително пжтуванието ми до тука, както и за други работи, които знаѣж, че Ви интересуватъ, помолихъ г. Чавдарова да Ви пише по подробно, понеже още ся чувствувамъ уморена отъ пжтъ-тъ.

Съ г. Цанкова ся виждахъ два пжти, нъ още не съмъ имала възможность да приказвамъ върху много работи. Относително за смърта на генерала Золотарѣва остава да ся науча отъ г. Груева, когото още не съмъ видела, понеже живѣялъ на дача.

При друго надевамъ ся да Ви е вече преминало нерасположението, въ каквото Ви оставихъ и за което отъ душа Ви съчувствувамъ и съврѣменно моля, щото да ся стараете и по възможности да отстранявате всички такива възпоминания, които освѣнъ вреда и болести нищо друго не приносятъ!!!

Най искренно поздравявамъ Маргарита Ивановна наедно съ любезните Ви чада Саша и Маня, които сърдечно целувамъ и отъ душа благодаря за трудътъ и грижата, която имаха съ моето изпровожданието до станцията и настаняванието ми въ вагона, гдѣто преминахъ доста добре и чакъ до Москва ся намирахъ съвсемъ сама, както ма оставиха.

Приемете пр. увѣрение въ най искренните ми къмъ Васъ и целото Ви семейство почитания.

Йорд. Филаретова

П. п. Адреса ми е същия, както и на г. Чавдарова, и азъ ся намирамъ въ същия апартаментъ и стаята ми е на същия редъ до техната стая.

Отъ г. д-ра Караконовски още не съмъ получила отговоръ на писмото си.

(Съща)

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 138)

36. Йорд. Филаретова до проф. М. Дриновъ

Среща съ г-жа Филова и сближаване съ нея, съобщение за самоубийството на Величко Пенчовичъ.

С. Петербургъ, 1893, юл. 20.

Многоуважаемый господинъ М. С. Дриновъ!

Писмото Ви отъ 4 того на време приехъ, както и последното Ви отъ 17 вчера приехъ, и бжрзамъ да Ви поблагодаря най сърдечно за искренното участие, гдѣто оказвате къмъ моето положение. Причината, гдѣто позакъс-нехъ съ отговора си на първото Ви писмо, е тази: 5 дена следъ моето до-хадание случайно ся срещнахъ съ г-жа Филова, съ която, ако и за първи пжтъ да ся виждамъ, нъ положението и участжтж твърдѣ много повлия за нашето чувствително зближаване! Още същия денъ и тя дойде на нашата квартира при мене, като съврѣменно ся условихме съ хазайката да ни готви у дома, тжй щото обедоваме на едно, живѣемъ неразделно, не можемъ да ся наизприкажемъ, а по некога и поплачемъ. Въ действителность, г-жа Филова заслужава уважение, която е много разумна патриотка и примерна майка! Тя има за идеалъ да възпита чадата си въ духа на баща имъ, като има предъ видъ достойно да запази паметта и името на незабравимия си съпругъ. Тя е дошла въ Руссия да ся види съ момченцето си, което е било земено въ онова врѣме на възпитание отъ некой си московски богаташъ, на име